

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 52/09

11 juni 2009

Arrest van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-155/08 en C-157/08

X

E. H. A. Passenheim-van Schoot/Staatssecretaris van Financiën

EEN VERLENGDE NAVORDERINGSTERMIJN IN GEVAL VAN VERZWIJGING VOOR DE BELASTINGAUTORITEITEN VAN IN EEN ANDERE LIDSTAAT AANGEHOUDEN BELASTBARE TEGOEDEN IS IN OVEREENSTEMMING MET HET GEMEENSCHAPSRECHT

Voor zover de fiscus niet over aanwijzingen over het bestaan van dergelijke tegoeden beschikt, gaat een verlengde termijn niet verder dan noodzakelijk is om de doeltreffendheid van fiscale controles te waarborgen en om belastingfraude te bestrijden.

In oktober 2000 heeft de Bijzondere Belastinginspectie (België) aan de Nederlandse belastingdienst spontaan inlichtingen verstrekt over financiële rekeningen bij Kredietbank Luxembourg (KB-Lux), een in Luxemburg gevestigde bank, op naam van inwoners van Nederland. In 2002, na onderzoek van deze inlichtingen, is aan X, die sinds 1993 houder van een dergelijke rekening was, een navorderingsaanslag betekend, mede inhoudende correcties inkomstenbelasting en vermogensbelasting voor de aanslagjaren 1993-2001. X is bovendien een geldboete van 50 % van de nagevorderde bedragen opgelegd (C-155/08).

In januari 2003, na het overlijden van haar echtgenoot, heeft E. H. A. Passenheim-van Schoot op eigen initiatief aan de Nederlandse belastingdienst volledige openheid van zaken gegeven omtrent bij een in Duitsland gevestigde bank geadministreerde tegoeden van haarzelf en wijlen haar echtgenoot. Deze tegoeden waren tot op dat ogenblik nooit betrokken in hun belastingaangiften. De inspecteur heeft het verzoek van Passenheim-van Schoot om voor de „inkeerregeling” in aanmerking te komen ingewilligd, zodat haar geen geldboete werd opgelegd. Toch zijn haar navorderingsaanslagen voor de aanslagjaren 1993-1997 betekend (C-157/08).

X en Passenheim-van Schoot betwisten de beslissingen van de belastingautoriteiten. Volgens hen is de in de Nederlandse wettelijke regeling gestelde navorderingstermijn voor in het buitenland aangehouden belastbare bestanddelen in strijd met het gemeenschapsrecht. In deze context vraagt de Hoge Raad der Nederlanden, die in laatste instantie uitspraak moet doen, het Hof of het gemeenschapsrecht zich verzet tegen de Nederlandse wettelijke regeling volgens welke bij verzwijging voor de belastingautoriteiten van spaartegoeden en/of inkomsten uit deze tegoeden de navorderingstermijn vijf jaar bedraagt wanneer deze tegoeden in Nederland zijn aangehouden,

doch tot twaalf jaar wordt verlengd wanneer deze tegoeden in een andere lidstaat zijn aangehouden.

Om te beginnen merkt het Hof op dat een dergelijke regeling een door het EG-Verdrag in beginsel verboden beperking vormt van zowel het vrij verrichten van diensten als het vrije verkeer van kapitaal.

Het Hof herinnert er evenwel aan dat de noodzaak om de doeltreffendheid van fiscale controles te waarborgen en de bestrijding van belastingfraude dwingende redenen van algemeen belang vormen die een dergelijke beperking kunnen rechtvaardigen. Hoewel de verlenging van een navorderingstermijn als zodanig de onderzoeksbevoegdheden van de belastingautoriteiten niet doet toenemen, biedt zij deze autoriteiten toch de mogelijkheid om bij ontdekking van in een andere lidstaat aangehouden belastbare bestanddelen waarvan zij niet op de hoogte waren, een onderzoek in te stellen en een navorderingsaanslag op te leggen wanneer blijkt dat deze bestanddelen niet of voor een te klein bedrag in de belastingheffing waren betrokken.

Volgens het Hof dient dus te worden aangenomen dat **de betrokken regeling ertoe bijdraagt, de doeltreffendheid van fiscale controles te waarborgen en belastingfraude te bestrijden.**

Vervolgens onderzoekt het Hof of een dergelijke regeling verder gaat dan noodzakelijk is om deze doelstellingen te bereiken.

In deze context wordt een onderscheid tussen twee gevallen gemaakt.

Het eerste geval betreft de situatie waarin bestanddelen die in een lidstaat belastbaar zijn en in een andere lidstaat zijn ondergebracht, voor de belastingautoriteiten van eerstgenoemde lidstaat zijn verzwegen en deze autoriteiten geen aanwijzing over het bestaan van deze bestanddelen hebben op basis waarvan zij een onderzoek kunnen instellen. In dit geval is het voor eerstgenoemde lidstaat niet mogelijk zich tot de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaat te wenden met het verzoek hem de inlichtingen te verstrekken die nodig zijn voor de juiste vaststelling van de belastingschuld.

In deze omstandigheden reikt toepassing van een verlengde navorderingstermijn van twaalf jaar op voor de fiscus verzwegen belastbare bestanddelen niet verder dan noodzakelijk is om de doeltreffendheid van fiscale controles te waarborgen en om belastingfraude te bestrijden.

Overigens verzet het gemeenschapsrecht zich er evenmin tegen dat in dit geval de geldboete ter zake van verzwijging van deze buitenlandse tegoeden en inkomsten wordt berekend naar evenredigheid van het bedrag van de navorderingsaanslag en over deze langere periode.

Het tweede geval betreft de situatie waarin de belastingautoriteiten van een lidstaat wel beschikken over aanwijzingen over in een andere lidstaat ondergebrachte belastbare bestanddelen op basis waarvan zij een onderzoek kunnen instellen. In dit geval kan geen rechtvaardiging worden gevonden voor de toepassing door eerstgenoemde lidstaat van een verlengde navorderingstermijn die niet specifiek ertoe strekt, de belastingautoriteiten van deze lidstaat in staat te stellen op nuttige wijze gebruik te maken van regelingen voor wederzijdse bijstand tussen lidstaten, en die ingaat zodra de betrokken belastbare bestanddelen in een andere lidstaat zijn ondergebracht.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: ES CS DE EL EN FR IT HU NL SK

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-155/08>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988